

El procés històric com- porta fenòmens medioambientals que cal considerar en conjunt, perquè tots ells deriven de l'organització de l'espai, de l'especialització de les àrees territorials i de la vocació de cadascuna d'aquestes per complir un destí que s'ajuste a d'altres valors, aliens a l'econòmic.

Assistim a una profunda transformació de les estructures socials, i això ens permet detectar errades comeses i temptatives de reincidència des dels mateixos grups que les varen cometre, que, amb cruel indiferència enfront del problema nacional, generat per l'elevat índex d'atur, l'utilitzen demagògicament, amb el pretext de creació de riqueses, per destruir d'altres riqueses i altres valors. Però ja no serveix aquesta alternativa, des del mateix convenciment del dany preexistent i irreparable, i el ferm propòsit de mantenir per a tots allò que a tots pertany.

La manca d'ordenació del territori i de les ciutats ha permès la invasió d'espais naturals d'alt valor ecològic, davant la passivitat dels poders públics i la indiferència d'un poble no conscienciat. La legislació es promulgava per cobrir una aparença, però mancava la voluntat per a complir-la, i l'excepció en la llicència, el recurs dialèctic a l'escassetat de mitjans de control, la íntima satisfacció davant el creixement desorbitat de les ciutats, i l'aparició de nous nuclis urbans en indrets indèguts, encobrien la manca real de desenvolupament i la desaparició d'espais naturals de singular bellesa creats per a ser contemplats, i mai per a ser urbanitzats amb la destrucció correlativa.

La transformació social, com hem assenyalat, és ben profunda, però en cap cas

Maria Blanca Blanquer Prats*

Recuperar i protegir

El problema de l'atur, el més greu que somou la nostra societat, és utilitzat demagògicament amb el pretext de la creació de riqueses, per destruir valors ecològics. Blanca Blanquer, directora general d'Urbanisme de la Conselleria d'Obres Públiques, manté el ferm propòsit de conservar un patrimoni que pertany a tots.

no és radical. D'això, se'n desprèn, en primer lloc, que la Constitució espanyola, en l'article 45, promulgue l'obligació de defensar i restaurar el medi ambient, i que la Generalitat valenciana haja assumit aquesta obligació, segons la competència exclusiva que li atorga l'article 31.10 de l'Estatut d'Autonomia. D'altra banda, persisteixen idèntics interessos per destruir, des dels mateixos grups que ja ho van fer abans. I, en front de tots ells, s'imposa la ferma voluntat d'un govern conscient de les seues atribucions i les seues responsabilitats per a complir les finalitats que li han estat encomanades, des de la confiança i l'esperança d'un poble —materialitzades en les urnes— l'interès general del qual hem de servir.

Aquesta posició del govern valencià és absolutament compartida per tots els municipis, i entenem la necessitat del creixement de les ciutats, la necessitat de contraposar la creació de treball a l'atur; però no podem admetre que la població de fet incrementa fins un 2.000/100 la de dret, perquè no n'hi ha cap necessitat ni

cap raó; i la invasió del territori dels municipis es realitza a costa dels millors espais, que van desapareixent gradualment.

El problema revesteix especial gravetat quan hi ha interessos amb el pretext de drets que es consideren lesionats. L'aprovació de plans generà, efectivament, aquests drets, que no s'exerciren oportunament, perquè, malgrat l'obligació legal de garantir la finançació de les urbanitzacions, algunes empreses urbanitzadores no disposaven, o no arrisquen, més capital que aquell que obtenien de l'alineació de les parcel·les.

Quan la crisi econòmica es fa especialment sensible en l'adquisició d'habitatge de segona residència, la contractació de la demanda paralitza la de l'oferta, i les obligacions que es deriven de l'aprovació no són complides. Quan els indicis de reactivació de l'economia es fan sensibles i hi ha garantida l'adquisició de parcel·les, es pretén esgrimir antics drets, ja caducats.

Som conscients de les limitacions econòmiques i de la impossibilitat fàctica de

recuperar espais naturals destruïts i, per tant, irrecuperables. Per mitjà dels plans d'ordenació, redactats de forma racional i amb una sensibilitat profunda cap als problemes del territori, s'han protegit cent vint-i-dos hectàrees d'espais naturals en la Comunitat Valenciana, i mitjançant aquests instruments, encara en redacció, protegirem tots els existents.

Persistirem en l'esforç per recuperar-los i protegir-los, des de la màxima comprensió davant els problemes preexistents, que és la ferma convicció de convertir-los en fets aïllats. La societat s'ha transformat, i són unes altres les institucions. La consciència col·lectiva des- perta de la letargia, des de la crida de les minories i per la tasca diària d'un govern convençut. Intentem portar a la comprensió dels agents econòmics que ja no és temps de persistir en interessos perniciosos, que cada espai del territori és susceptible d'algun tipus d'actuació, i també hi ha territori que no és susceptible de cap actuació. La Generalitat mantindrà els seus criteris i els seus objectius més enllà de qualsevol tipus de pressió. □

* Directora general d'Urbanisme